

2-а дружина Александрова, въ която влизаше и юнкера Блъсковъ, нападна тия стрѣлци и ги пропжди. На мѣстото бѣха паднали нѣколко турски войника убити и ранени. Турцитѣ, обаче, скоро получиха подкрѣпление и пакъ заеха извора. Въ това счепкване на командата съ турцитѣ се отличи съ своята храбрость юнкера А. Блъсковъ, за което отличие ротата му присъди Георгиевски войнишки кръсть IV степенъ, за храбрость.

— Георге, много ли червени зелки свали днесъ? попитахъ азъ единъ младъ опълченецъ, който, легналъ въ окопа, съ голѣмо внимание слѣдеше противника.

— Не знамъ, ваше благородие, до сега по единъ седемъ человекъ утрѣпахъ, а въ колонитѣ колко, не знамъ.

— Страшни ли сж турцитѣ? попитахъ одного отъ младитѣ приходши отъ второто опълчение войници.

— Никакъ не, ваше благородие. Защо ще сж страшни, нали и ний си имаме пушки? отговори новака опълченецъ по войнишки.

— Ами какво е това? попитахъ азъ войницитѣ, като видѣхъ въ ложементъ нѣщо прилично на човѣческа фигура — чучело, направено отъ скжсани мундири и съ калпакъ на главата.

— Съ това лъжемъ турскитѣ стрѣлци, ми отговориха весело опълченцитѣ. Ваше благородие, какъ да ги не лъжемъ, продължи единъ отъ тѣхъ, когато, щомъ нѣкой отъ насъ си покаже носътъ, започватъ изведнѣжъ да стрѣлятъ залпове.

— Е, тогава, защо не турите чучелото на бруствера за да стрѣлятъ въ него, подзакачихъ азъ разговорливия опълченецъ.

— Сега не стрѣлятъ вече, ваше благородие. Испървомъ, като развождахме чучелото надъ окопа, турцитѣ съ залпове стрѣляха по него. Ето и раниха го даже на нѣколко мѣста, и опълченеца показа продупченото съ куршуми чучело, а подиръ като видѣха, че ги лъжемъ, прѣстанаха да стрѣлятъ.

Дѣсно-фланговия окопъ на 1-а рота отстоеше на десетина крачки отъ окопитѣ на 2-а дружина; азъ се въсползувахъ отъ близостта и отидохъ при поручикъ Шиварова. Слѣдъ като си поприказвахме съ него за вчерашния бой, рѣшихме да се приближимъ къмъ турската позиция — камънацитѣ. Рѣшено и сторено. Тръгнахме испърво по ската, който се понижава къмъ извора, а отъ тамъ, ту по трапчинкитѣ, ту измежду дебелитѣ клончести дървета, се приближихме до неприятеля на 300—350